

Og Emanuel? Ogsaa for ham vilde hun snart blive en tung Lænke, som han ønskede sig Mod til at afryste. Hun havde i denne Tid paa de hundrede Ting mærket, hvorledes han i Tankerne allerede levede et Liv, der var hende fjernt, og som hun aldrig kunde blive istand til at dele med ham. Hun vidste, at han ikke vilde færdes længe i sin gamle Vennekres, før han selv kom, til at fornemme det dybe Svælg, der nu skilte ham og hende; og han vilde da føle det som en Befrielse, naar hun en Dag skrev til ham, at hun ikke mere vilde vende tilbage, at han var fri, og at det vilde være frugtesløst af ham at forsøge paa at faa hende til at forandre sin Beslutning.

Hun bebrejdede ham intet. Hun anklagede kun sig selv, fordi hun havde kunnet tro, at hun havde sin Plads paa Livets Højbordsbænk. Ja, egentlig var hun ikke engang overrasket over, hvad der i den sidste Tid var sket. Det undrede hende snarere, at det ikke var sket for længe siden. Alle disse syv sidste Aars Oplevelser havde ofte forekommet hende saa besynderlig uvirkelige. Hun havde undertiden kunnet overfaldes af en Fornemmelse af, at hun endnu var den unge Pige i sine Forældres Hus, ... at hele hendes Ægteskab, hele hendes Liv her i Vejlbys Præstegaard blot var en lang, urolig Drøm, hvoraf hun vilde blive vækket ved et eller andet Hanegal.

... Da Afrejsens Time kom, kyssede hun Børnene og sagde Farvel til Emanuel paa saa rolig en Maade, som om ogsaa hun troede, at Adskillelsen kun skulde blive kort. Hun fulgte dem til Vognen, pakkede selv Børnene godt ind og bad Abalone huske paa at give dem deres rene Forklæder paa, inden de naaede København.

Da Emanuel i Afskedens Øjeblik grebes af heftig Sindsbevægelse og blev ved at holde om hendes Hoved og kysse hende, sagde hun for at opmuntre ham, at han nu ikke skulde gøre sig Bekymringer for hendes Skyld; det vilde nok allsammen jevne sig.

„Pas blot godt paa Børnene, Emanuel,“ sagde hun til aller sidst; — men som om hun med disse Ord havde udtømt sin Sjælekraft, vendte hun sig i det samme om og gik op ad Trappen, endnu før Vognen var begyndt at køre.